

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כב.,] (ב) מעילה טו.,
(ג) ז"ל לי [וכ"א] במשנה
שבמשניות, (ד) [מהא. רש"ש],
(ה) ז"ל משמע,

הגהות הב"ח

(א) נב' כנפין דמיין ואי לא
ניבעי בעי מיניה העושה וכו'
לכחות דמיין ואי לא ניבעי בעי
מיניה העושה: (ב) רש"י ד"ה
האי מנא וכו' (ג) ויטעם ד"ה
האי ד' ואח"כ מ"ה כלותם שטניו
וכו' הללו הס"ד ואח"כ מ"ה ה'
דברים וכו' כלל הס"ד ואח"כ
מ"ה בכתף: (א) ד"ה אי קצני
מיניה וכו' או לא אלא אמרינן
דכו' וכו' מוח הס"ד ואח"כ מ"ה
אלא גזיל:

מוסף רע"י

חמשה דברים בעולה
מצטרפין בו' והסתל. היינו
מנחה הנחה עמה והיון והשמן
מזטרפין זה עם זה בזאת לחייב
מאוס מעלה בחוק ולחייב מאוס
פגול ועותר וטמא ומאוס מעילה
נמי, ואע"ג דמי ישרא נמי קדשי
מזבח מזטרפין זה עם זה, איזטרין
לחייבם הא' לנשמועין, רבותא
דכשר וסלת ויון מזטרפין, אע"ג
דמינא אחרניא מינא (משיכה טו.)

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

ואילו על הספקות כו' לא קטני: כסופא גבי מעילה: מני. כלומר: מתיק מני: קטני מחייב על ספק מעילה כו'. בפרק דס שמיטה (נמן) (עכ"ל) וקטני בה' העלמות כו'. העלמות הוא למחלקין אבל זבחים ואלא ושמ' ודבר ציה ר' יהושע: אלף מאי אים לך נמימר. מיהא? ברימא

זבית בתנאי היא בתמיה. כלומר מאי צבית לתשמש מתיק ברימא תנאי היא מתיק וקדמי העלמות לשמש העלמות ממחלקין ולא זבחים אלא ליה דקיבלה ר' יהושע ודבר ציה והאי דקמי ה' זבחים בעללם אחד חייב על כל לאד ואחד תנא חארינא לא וימי ליה דלד קיבלה אפילו ה' לא פשטת מינה דתנאי היא דלפניו מינא ר' קרנא יט' וקט' אילצ' דרע' קאי נדקמי העלמות לשמש העלמות אלא זבחים.

ודקא קשיא לך דלגא תניא אשם מלוי
 אשפסק מעילות: האי טעם סבר לה
 דרבי. והאי דקמיני מהי זבחים בעלמם
 אלא חייב על כל אחד מנא אחריתא
 אחד חייב. וי' יהושע היא: (ו) דברים
 בעולות מנטרפין. לענין זכות להעלותן
 בזהו ששם העלן חייב כרת ולהכי נקט
 בעולה דבשאר זבחים לא מנטרפך בשר
 לגלגל שאין כליל. כאותה ששינו כ'.
 האי' שאלמ לא חייב דברים הללו: בנפק.
 ש' א' אברים הפרסה והעטם התחמקין
 עוד הארכובה ושני עצמות לצד מן
 ההמך: ה' מיני קיורה. אבגן כרשין
 וצילס וכו' ודעתי ולפניו אבגן מה
 עצמו וכו' דעלמ: ה' מיני עטמים.
 וצלי ומבשל כבש שלוק וצלי קדר:
 ב' מתני' מלאכות הרבה מעין מלאכה
 אחת. מולדות הרבה של אב אחד
 שצמחות הרבה אותם עשה בשבת
 עשה שצמחות אחריוי וכולן בעלמם
 ובגמרא פריך מאי קמבעיא ליה
 דנקט מרי מילי שצמחות הרבה וסולדות
 הרבה ואמאי נקט מולדות ולא אבות:
 ט' טולאות הרבה. ענייניה הרבה כגון
 שצמח דלימא אבות מלאכות ותולדותין:
 ג' אין צה טולאות הרבה. דלין חיובא
 אלא ה' ציהא וחייב על כל ציהא
 וציהא בעלמם אחת דראמר ר'א לעיל
 בגמרא [טו.] צה עליה וחור וצא עליה כו':
 וסגדא מלכות עליו. דלחבי' (והיה כו')

וַיִּזְכְּרוּהוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּדֶשׁ: **על הקטנות.** כמו על הקטנה ומאִי
בְּנִדְמָה יוֹכֵחַ שְׁאִינָה מוֹחֶלֶת עָלָיו וְחִיבֵי עַל כֹּל בִּיחָה וְבִיחָה: **הכא על**
הביחוח: **במהה שפסוק.** פְּלוֹמָחָה הָיָה בְּגִמְרָה (ע"י) אִיכָה לִמְלֵךְ לְחֹמֶר קִי
וְאִחָתָה אִף שֶׁבַת חֵיב עַל כֹּל אֶחָד לְדַמּוּי יוֹדֵעַ לְהַשִּׁיב כְּלוֹם יֵט וְלִמְלֵךְ
קִצְעֵי מִינִי. נִדְקַט שְׂמֹחֶת הִרְבֵּה וְעוֹשֶׂה אֶת כָּל מִלְכּוֹת שְׂעָשָׂה שֶׁ
הָיָה מִתְּרֵי שְׂמֹחֶת כִּשְׁנֵי גוֹפִי עֲבִירוֹת כְּאִילוּ קָרָר חֹרֵעַ בְּהֶעֱלֵם אֶחָת
עֲפֻמָּיִם בְּהֶעֱלֵם אֶחָת לְחִיבֵי חֹדָא אִי הָא קִצְעֵינָא לִיָּה אֲמַאי נִקְט
אֲמַאי בּוֹלְרֵי מִלְכּוֹת קִצְעֵי מִינִי. אִי עוֹשֶׂה מְחֻלּוֹת הִרְבֵּה מֵאִף אֶחָד
נִקְט שְׂמֹחֶת מִלְכּוֹת לְכִיבֵי הָא הָעוֹשֶׂה מִלְכּוֹת הִרְבֵּה מִעֵין מֵאִף אֶחָד
חֵיב עַל כֹּל אֶחָת וְאֶחָת וְאֶ"ר דְּמִדְמָה לָא מְנִי לְמִשְׁפָּחָה מִעֵין אֱלֹהִים אֶחָד
לְגַלְיָה לְהָא (אִף) מִלְכּוֹת כְּמָה שְׂמֹחֶת בְּשִׁגְגָה שְׂמֹחֶת חֲדוֹן מִלְכּוֹת פֶּשַׁ
וְיֹמִים שְׂמִינִיִּים הָיִין יְדִיעָה דְּדִמּוּי כְּמִי שְׂעוֹרֵעַ לוֹ בִּינְתָמִי שְׂעָת הָיָה
שְׂעוֹרֵעַ מִלְכּוֹת אֶחָד שְׂמֹחֶת מִלְכּוֹת וְזוֹתָרָה אִי דְבִעֵי מִינִי דִּלְכָּא
וְהָיָה אֶחָד לְעֵינִין קְסוֹרָה לִכְאֵר יְדִיעָה הָא שְׂלִימוֹת וְהִכִּי קִדְמֵינָא שְׂעָת
אִי חֵיב עַל גַּב דְּהֶעֱלֵם אֶחָד הוּא לְגַבִּי מִלְכּוֹת הָיִין הֵיךְ שְׂמֹחֶת בְּכּוּפִינִין שֶׁל
מִלְכּוֹת לְחִיבֵי עַל כֹּל אֶחָת כְּדֹאמְרֵינִן (שֶׁבַת דף ע.) אֶחָת שְׂהִיא הֵנָּה וְזוֹ
שְׂמֹחֶת אֶחָת מִלְכּוֹת חֲדוֹן שְׂמֹחֶת חֲדוֹן שְׂמֹחֶת חֲדוֹן שְׂמֹחֶת שְׂהִיא הֵנָּה וְזוֹ
אֶחָת חֲדוֹת דְּלִיבֵינָה שְׂהִיא אֶחָת שְׂעוֹשֶׂה בִּי אֶחָת שְׂמֹחֶת חֲדוֹן מִלְכּוֹת
הָיָה מִהֵנָּה חֲלָלָה דְּהִטְלִימוֹת מִלְכּוֹתֵינוּ וְהִכִּי מִתְּפַחֲשִׁין לִיָּה מִי מִי
הָיָה מִהֵנָּה חֲלָלָה דְּהִטְלִימוֹת מִלְכּוֹתֵינוּ וְהִכִּי מִתְּפַחֲשִׁין לִיָּה מִי מִי

[illegible]

(א) אולי צ"ל היינו לפי דעת שאר תנאים שאינם מודים לדברי ר"א דחייב וכו'.

אחרים על איסורו דהתם איסור חל על איסור. ואי אמרת חמותו ונעשית אשת איש הא איתוסף הכא איסורא לגבי אחר לכלי' ע ביבמות מלה עליו הכתוב כאילו עשה שמים ועשה אחת למא' נפקא מינה לקוברו בין רשעים וגו' בין נסקלין ונשופין. אבל דהיא דעבר הזקן ונשאה: איכא כנון דאית ליה ברא אחריני לסבא מינו (דאית') [דאיתוסף] איסורא לגביה בריה דאסור באשור

אמרו לו פרק שלישי בריתות

פז.

נז א מ"י פ"א מהל' מעה"ק
 הלכה ב:
 נז ב מ"י פ"א מהלכות שגגות
 הלכה ח:
 נח ג מ"י שס פ"ה הלכה ד:

רבינו גרשום

[illegible]

למלך ילכשו כי יר
 ילכו למצותיך כי ערוב ש
 יסור ארצות מרה"י
 ואין קוץ והוצאת ליה"ח
 ואת קחם את ערובי יביה"ח
 במוקדם לו שורתי וליה"ח
 מכבוד. אפילו במוטאה וא
 אהרן הוא בעל מלכותו
 שבתה בארצותיך ואת
 לפרש ערובי יר ואת
 ארצות ערוב יר: כמאמר
 ערוב יר כל שם זמ
 נמי ליה"ח לך שם זמ
 ושמי שפר המשתחלה
 (למה) יות לה את יסור
 והצורח ומוטא יה"ח
 לחילוקי למכור אל יסור
 יברחת ליה"ח כי בא
 שר הכא על מות יר
 שחיותו יתן שם
 על ארץ יהודה כי
 [מנעם] תשאה ואת
 תשאה ואת אבי
 ודוד מות ואח"כ
 ואת ארץ יהודה
 ואת ארץ יהודה

חייב שיש חזקת מוסר בת
והאחרות ואולי כ"י: אטבא
בת בת חייב עליה חזקת
בת בן וכלתו. כנאן שגשג
בן שמורה יאמא בת חזקתו
אחיה בלתי: והאחרות ואולי
שדויה לבעל בת מאשה אחרת
האחרות חזקתו (והוליד ממנה) בת
ושבא ואל בת בת חזקת
אחיות אשתו ואם נשאה אחיו
קודם לכן לומר ואח"כ
אחיו אביד מות ואח"כ חזקת
אחיו אשתו ואח"כ בת עליה
וז' חייב עליו מוסר בת חזקת
כלתו כ"י: וז' יסר אבי
בן בן חזקתו. ונראה
ואח"כ בת בן חזקת אביו
שנשאה אשת אביו א"כ אלה
לאביו אשתו כ"י אלא נשאה
במזמורה ואולי אשתו אסורה לו
במזמורה והאחרות חזקת
עליה שנשאה אשת אביו ר' הבא
לן בת בת חזקת אביו
כלתו מוסר מוסר בת חזקת
אחיו ואחיות אשתו ר' אבן
שחרתה לבת אשת אחות מאם
אחיו כנאן שנשאה אחיו
במזמורה ואח"כ אביו ר' הבא
לן ר' הבא על בת אשת אחיו

עליה שמוסות בת אשתי וכלי השמות הללו, וה'ה' בבעל בתו אשתי וואונו באין ידיה (דאבוה) (משום אחוה) ינו נמי אסור מוסיף שנאסרה שרא ליה, לוקן מי אית של בתו ביה. שמוא שמוא אית של אי עבר קאמר: אין שעבר על תבת בני: וכן אחא מרצע על איסור חל על איסור, קאדני באיסור מוסיף. היסור דנתוספר קא ראשונה והיינו קאמרת התם שמוא אסור מוסיף איכא לגביה שמוא לבנו. ואחיות אשתי נכון

אָלֵא לאו רבי יהושע היא וקתני מי ביה העלמות חייב ה' חמארת
 סי משום דוקא העלמות מחלקין ופרי' דה"ה דמלי לאחוי מריסא
 ה' חסיונות מה' מתמחין מוצא אחז חזי חייב אלא אחת דלא בבנתי נמי
 מדמי מתמחין מי אלא משום דמחמין ולא בעינא לא נקט לה:
אפילו תיבא ר"ע היא. וה' זכמים
 בעולם אחת חייב על כל
 אחת ואחת לאו ר"ע אלא ר' יהושע:
בכתף שש עושה. יס ע"ה ו'
 עולמות: **בח'** מיני קידרה:
 פרי' כגון עלי ומזכר וטיגון ולי
 קדר וכנסו וה' מיני טעמים כגון
 לפלפלי ונגזזילה וקנה וקנמן וקנה:
 ורש"י מי לא פירש כן:

כלה מיניה ואלא מאי
א ראיא תנא דקיבלה ואיכא תנא דלא קיבלה א אפי'
תנא סבר לה כותיה כחדא ופליג עליה בחדא סבר
פליג עליה במעילות ה"ד ה' מעילות אמר שמואל
דברים בעולה מוצרפין אבשר והחלב והיין והסלת
זון שאכל מה אברום ר"ל אמר אפילו תימא כאבר
רבי יצחק נפחא אמר כגון שאכל בה מיני קדירה
כל בה טעמים מתני' א אמר ר' עקיבא שאלתי את
מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת
אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר א ל'
ת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה א וחמאות
ואחת שבת שאין בה תוצאות הרבה א ומיתות הרבה
א כל אחת ואחת אמרתי לו א אם אמרת כנדה שיש
מוזחר על הנדה והנדה מוזהרת עליו תאמר בשבת
אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא
כל אחת ואחת אמרתי לו א אם אמרת בקטנות שאף
יו יש בהן לאחר זמן תאמר בשבת שאין בה עכשיו
א לי הבא על הבהמה יוכיח א אמרתי לו יהבהמה
מיניה אי שבתות כגופין דמיין ואי לא א בעי מיניה
אחת בשבתות הרבה א אלא ולדי מלאכות אי כאבות
היבנעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה
א אמר בי רב תרתי בעא מיניה שבתות כגופין דמיין
ולדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא ושבתות א היכי
ידיון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה
מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא או
מלאכות פשיטא ליה א דגופין דמיין ושגת שבת וזדון
ה דימים שבינתיים אי הויין ידיעה לחלק אי לא רבה
מסתברא

ימות יאז דעמאל. כלומר הבא על אחת מן הקטנות ביצות הכרזה
 המה ויחיה. שחייב על כל ביאה כדאמרין לעיל [טו]. טעמא שא"ל לערב
 ר"ע מר"א והכי קאמר ליה בהמה שכתב מה בהמה חייב על כל אחת
 מאיזמאל קילבא ומלך ה"ק ליה אף בהמה מיעבי ליה נכחת: גב' זא
 ונקטקט מולדות ולי אבות: א) חייב מניה שבתות גופין דמיין או לא
 חייב על כל אחת או לא א) דאמרין דהוי כעושה מלאכה אחת כמה
 מולדות ליבעי הכי יט אעשה אף מלאכה אחת בשבתות הרבה מהי:
 חייב אחת או על כל אחת ואחת והכי נקט מולדות או לא מאי
 אחת שבת אחת: הכי בצע מניה. ופשיט מריבוי לחומרם דקאמרין
 ליה גב' דהוי מולדות: ופשיט מניה. איו מהן כלומר הי"ד דקעביד
 ליה לר"ע דחייב על כל אחת דלא דאמרין חדא שגגה אלא דאמרין
 וי כעושה מלאכה אחת כמה העולמות: ודון שבת. יודע ששוא שבת
 יימאר ימים שבתות הויין ידענא נחלק דלהכי הויין ידענא שבת
 ליה האי דעבד חדא מלאכה שבת אחת מן אמרין כי"ד וימים (א)
 שבת אחת דמיין או לא כגון ורע וקלר בעולם אחד דבור שבת ושגגת
 שבת ושגגת מלאכות: או לאו. כגופין דמיין והרי עשה בהעלם אחד
 שגגת מלאכות פשיטא ליה דשבתות. כגופי מלאכות שאין דמות וז' לו
 שבת ודון מלאכות כגופיאל ליה דאפילו אמר" כגופין דמיין לא מחייב
 כמות שבתות אחד אינו חייב אחת אלא אי חייב דמיין שבתות שבתות
 ימים שבתות הויין ידענא כמו שערנו לו ששבת היא אי אף:

[illegible]

אם כן, הריקן וסגורו את כל ציודי המבחן. שים לב: אם אתה מניח את הציוד במיכל, הריקו את המיכל לפני שאתה שם את הציוד. ודאית: הכי חשוב אין ודאית תרתי מייחבי אבל בתרי קטלי לא מצי קטלי ליה הלכן נידון מן גבי חטאות חיים האיסור מוטין הוא מודיר ' יוסי דחייב שתיים האיסור חל על איסור: והכי בכין איתוסה נמי איסורא לגביה האי: הבא על בת בתו כו' משום חמותו וכלתו. כגון שחמותו

(א) עד כאן שייך לדף יד ע"א